

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ดังได้กล่าวมาแล้ว โสภัตถ์ศูนย์ปรกธเจ้าเป็นอย่างไร่งสำหรับการเรียนการสอน โสภัตถ์ศูนย์ปรกธช่วยให้ครูอาจารย์และนักเรียนได้รับประโยชน์อย่างคุ้มค่า จากการวิจัย ปรากฏว่าบรรดาโรงเรียนราษฎร์จำนวน 30 โรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หัวหน้าหมวดวิชาไก่ให้ความสนใจและกระตือรือร้นอย่างมากมาบต่อการ ตอบแบบสอบถาม ตลอดจนการให้สัมภาษณ์กับผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้สึกว่างานโสภัตถ์ศึกษาของโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกำลังเป็นที่สนใจอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะมีการสำรวจเกี่ยวกับโสภัตถ์ศูนย์ปรกธในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อจะได้นำผลไปใช้ในการวาง รากฐานอันมั่นคงแก่โครงการอุปการะการ สอนของโรงเรียนราษฎร์สืบต่อไปในอนาคตด้วย มูลเหตุดังกล่าวนี้เป็นที่มาของการวิจัยเรื่อง "การศึกษากิจกรรมโสภัตถ์ศึกษาของโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดพระนครและธนบุรี"

ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. โรงเรียนราษฎร์ที่มีการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการที่จะปรับปรุงงานด้านโสภัตถ์ศึกษาและให้ถือเป็นนโยบายที่สำคัญอันหนึ่งของโรงเรียน
2. ผู้บริหารโรงเรียนเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีห้องโสภัตถ์ศึกษาโดยเฉพาะของโรงเรียน
3. โรงเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรงบประมาณไว้เพื่อจัดซื้อโสภัตถ์ศูนย์ปรกธโดยเฉพาะ
4. ครูอาจารย์ต้องการความสนับสนุนอย่างจริงจังเพื่อเน้นให้เห็นความสำคัญของการใช้อุปการะการสอน
5. โรงเรียนส่วนใหญ่มีห้องเก็บอุปกรณ์รวม แต่เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลบังคับขาดอยู่

6. อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ และหัวหน้าหมวดวิชาได้สนใจงาน
โสตทัศนศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

7. โรงเรียนยังจัดบริการเพื่อช่วยส่งเสริมการใช้อุปกรณ์การสอนของครู
ยังไม่ดีพอ คือให้ความสะดวกแก่ครูน้อยเกินไป

8. สาเหตุที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนเป็นบางชั่วโมง ครูเห็นว่าเป็นความ
จำเป็นและเหมาะสมที่จะใช้อุปกรณ์ในชั่วโมงนั้น ๆ และมีเวลาเพียงพอที่จะจัดหาอุปกรณ์
การสอนได้

9. สาเหตุที่ครูไม่ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นบางชั่วโมงพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่
จำเป็น หรือไม่เหมาะสมสำหรับชั่วโมงนั้น ๆ

10. สาเหตุที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้อุปกรณ์การสอนของครูที่สำคัญคือ

10.1 อุปกรณ์ของโรงเรียนมีน้อยไม่เพียงพอแก่ความต้องการ

10.2 มีความเห็นว่า แม้จะไม่ใช้อุปกรณ์ ครูอาจจะสอนให้ได้ผลดีเท่าหรือดีกว่า
เมื่อใช้อุปกรณ์

10.3 สถานที่ของโรงเรียนขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ เช่น
ไม่มีที่ติดภาพ ไม่มีห้องที่สามารถควบคุมแสงได้

10.4 ครูไม่รู้จัดหรือไม่มีทักษะเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์มาก่อน

10.5 ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์เป็นงานยุ่งยากลำบาก

10.6 ผู้บริหารบางโรงเรียนยังไม่ให้ความสำคัญสนับสนุน เพราะยังไม่เห็นความ
จำเป็นของการใช้อุปกรณ์การสอน

11. อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนทั่วไปไม่มีคือ กระจกบานพับ แผนที่ โปรสเตอร์
ของตัวอย่าง ภาพแขวนผนัง ภาพวาด เครื่องรับวิทยุ

12. โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดเครื่องมือที่มีราคาแพง

13. โสตทัศนูปกรณ์ที่โรงเรียนต้องการมากที่สุด คือ เครื่องฉายภาพยนตร์ และ
ฟิล์มภาพยนตร์

ขอเสนอแนะ

1. แต่ละโรงเรียนควรมีศูนย์ หรือหน่วยงานโสตทัศนศึกษาเล็ก ๆ ศูนย์หรือหน่วยงานนั้นอาจรวมอยู่กับห้องสมุดก็ได้ ต่อเมื่องานทางด้านโสตทัศนศึกษาเพิ่มปริมาณมากขึ้นอาจจะแยกออกเป็นหน่วยงานอิสระก็เป็นการสมควร ปัจจุบันโรงเรียนที่มีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกือบทุกโรงเรียนมีห้องสมุดเป็นหลักฐานพอสมควรอยู่แล้ว งานด้านโสตทัศนศึกษาจึงควรเริ่มจากห้องสมุด
2. แต่ละโรงเรียนควรจัดเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ทางโสตทัศนศึกษา หรือเป็นศูนย์กลางในทางนี้ให้รับผิดชอบงานโสตทัศนศึกษาต่าง ๆ โดยเฉพาะ
3. โรงเรียนควรมีโครงการและจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับงานโสตทัศนศึกษาของประจำปี
4. เมื่อปีการอบรมวิชาโสตทัศนศึกษา โรงเรียนควรส่งครูหรือเจ้าหน้าที่ไปรับการอบรม หรือร่วมมือกับโรงเรียนอื่น ๆ ขอให้นักของโรงเรียนราษฎรจัดให้มีการอบรม